

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtrum in Sacerdote cui sit confessio, sit necessaria iurisdictio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

DVBIVM II.

Vtrum in Sacerdote, cui sit Confessio, sit necessaria Iurisdicctio?

6 Absque Iurisdictione inualida est confessio.

Respondeo: Iure diuino necessariam esse Iurisdictionem ad absoluendum poenitentem a peccatis, adeo, vt sine illa, nulla sit confessio. Est omnino certa propositio.

Quid Iurisdictionis, quae eius Actus.

Prior pars Probatur Primò: Nam absolutio est actus iudicialis, vt docet Concilium Tridentinũ fess. 14. cap. 7. & definit can. 9: ergo necessariò requirit Iurisdictionem. Patet Consequentia: Quia Iurisdictionis nihil est aliud, quàm potestas iudicandi, vel regendi, cuius Actus sunt, Praecipere, Vetare, Punire, Absoluere, Dispensare. Quamuis non sit necessarium, vt omnes hi actus cuius habenti qualemcumque Iurisdictionem, competant: satis est vt conueniant illis, in quibus est Iurisdictionis plena, vt sunt Praelati Ecclesiae. Probatur Secundò: Quia ob hanc causam Capit. Si Episcopus, de Poenitentis & remissionibus in 6. dicitur, Nulla Consuetudine posse induci, vt quis prater licentiam superioris sui Confessore sibi valeat eligere; nempe, quia requiritur Iure Diuino vera Iurisdictionis, quam Poenitens dare non potest. Probatur Tertiò: Quia Concilium Florentinum cum materia & forma huius Sacramenti, quae iure diuino sunt necessaria, coniungit Ministrum habentem Iurisdictionem.

Hinc sequitur altera pars, videlicet absolutioem sine Iurisdictione facta, esse nullam; quod expressè docet Concilium Tridentinũ c. 7. dicens: Persuasum semper in Ecclesia Dei fuisse, esseque verissimum, nullius momenti esse debere eam absolutioem, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam, aut subdelegatam Iurisdictionem non habet.

DVBIVM III.

Vtrum Sacerdos hanc Iurisdictionem habeat ex sua ordinatione, an ab Ecclesia?

7 Quidam censent Iurisdictionem completam haberi ex Ordinatione.

Quidam sentiunt, omnem Iurisdictionem haberi ex Ordinatione completam, sic, vt seposita lege Ecclesiae quouis Sacerdos possit quemuis absoluere: Ecclesiam autem ad vitandam confusionem, id vetuisse. Hanc sententiam fusè prosequitur Durandus d. 19. q. 2. & dicit eam esse probabilem, quamuis non sequatur. Eandem sequitur Richardus Armacanus lib. 11. qq. Armeniacarum cap. 2. & Abulensis, 2. p. sui defensorij cap. 62.

Refelluntur.

Sed hæc sententia non potest admitti. Primò: Quia si plena potestas Iurisdictionis haberetur ex Ordinatione, Ecclesia non posset eius executionem reddere irritam, quamuis posset prohibere: sicut non potest irritam facere executionem potestatis Confirmandi, Ordinandi, Consecrandi, Consecrandi extremam Vnctionem; eò quòd hæc potestates non sint collatae ab Ecclesia, vt causa principali; sed à Christo per Sacramenta, Ecclesia solum præbente ministerium, tanquam Christi instrumentum. Secundò: Sequeretur, eum qui bona fide confiteretur Sacerdoti alieno, verè absolui. Nam ex parte Sacerdotis nihil deest, iuxta hanc sententiam; nec ex parte poenitentis: nam per ignorantiam & bonam fidem excusatur à transgressione præcepti Ecclesiae, quo prohibemur alieno confiteri sine licentiâ proprii; ac proinde nul-

lum ponit impedimentum. Concedunt illi, eum absolui. Sed hoc est apertè contra Concilium Tridentinum fess. 14. c. 7. & contra Capit. Si Episcopus, de Poenitentis & remissionibus in 6. Omitto alias sententias, quae non tam re, quàm verbis & modo explicandi differunt.

Dicendum est, Per Ordinationem non dari plenam & formalem Iurisdictionem ad absoluendum: dari tamen virtuales: seu, quòd in idem redit, Dari in Ordinatione quidè omnem Iurisdictionem, quae est necessaria ex parte efficientis, seu Iudicis ad ferendam sententiam; non tamen dari eam, quae necessaria est ex parte materiae.

Hanc sententiam in re tenet Nauarrus in Canone Placuit; de Poenitentia, dist. 6. num. 19. vbi ait, Quilibet Sacerdotem, cum Ordine insignitur, Iurisdictionem accipere in habitu absoluendi atque ligandi omnes, qui se ei legitime subiecerint: esseque omnes Sacerdotes veluti Iudices Chartularios, id est, quibus concessa est à Principe potestas iudicandi causas illorum, qui se illis subiecerint: de quibus meminit Bartolus leg. 1. dig. de Iudicis nu. 7. Idem etiam tenet Paludanus dist. 17. quaest. 3. quem citat Nauarrus num. 46. & Antoninus 3. parte tit. 17. cap. 4. casu 3. & Angelus Verbo Confessio 3. num. 4. Eodem tendit sententia Caietani tom. 1. Opusc. 7. quaest. vnica, quamuis in modo loquendi non nihil peccet.

Probatur Primò: Omnis Sacerdos in Ordinatione accipit potestatem absoluendi, quae fundatur in caractere; vt patet ex verbis Domini Ioan. 20. Potestas autem absoluendi essentialiter est potestas Iurisdictionis: nam absoluere est actus Iurisdictionis. Ergo accipit quandam potestatem Iurisdictionis, nempe quatenus hæc necessaria est ex parte Iudicis, seu causae efficientis. Sed quia non ita accipit hanc potestatem, vt possit exire in actum, eò quòd non applicetur materia; id est, quia non dantur simul subditi, in quos exerceatur, idè dicimus hanc potestatem, non esse formalem & completam Iurisdictionem, sed virtuales & incompletam; quae tum completur, & fit formalis Iurisdictionis, cum dantur subditi. Ratio est: quia formalis & completa potestas Iurisdictionis includit non solum auctoritatem iudicandi necessariam in Iudice, sed etiam subditos, tanquam terminum relationis, quem hæc potestas respicit. Nam Iurisdictionis non est nisi in subditos: vnde quando non habes subditos, non habes formalem Iurisdictionem, sed solum virtute & quasi in radice: sicut pereunte termino relationis perit formalis relatio ad illum terminum, solumque manet virtute, & fundamentaliter.

Probatur Secundò: Exemplo Regis & Episcopi non habentis subditos: Hi enim etsi habeant omnem auctoritatem, quae ex parte Rectoris est necessaria, tamen non habent formalem & completam Iurisdictionem, sed solum virtute: sic tamen, vt hæc sponte resultet ex suo fundamento positus subditis. Ergo simili modo Sacerdos rectè concipi potest habere à Christo virtuales Iurisdictionem per suam Ordinationem; & hanc fieri completam & formalem absque aliâ potestate ei datâ, per hoc solum, quòd accipiat subditos à Pontifice. Et Confirmatur à simili, in Iudicibus Chartularijs, de quibus Nauarrus, qui omnes potestatem iudicandi habebant ab Imperatore; sed nullos habebant subditos, præter eos qui suas

8 Ex Ordinatione solum datur Iurisdictionis Virtualis & incompleta.

Hæc Iurisdictionis non potest exire in actum, nisi ei applicetur materia.

Probatur exemplo Regis & Episcopi non habentem subditos.

Item Iudicis Chartularij.